

РЕШЕНИЕ

№ 1268

гр. София, 22.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **11587** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - чл.228 от
Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1, изр. второ от
Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от ТД на НАП-С., срещу решение,
постановено по н.а.х.д. № 7138/2011г. по описа на Софийски районен съд, НО, 17-ти
състав. С решение е отменено Наказателно постановление (НП) № 05-39/18.03.2011г.
на Директора на ТД на НАП-С., с което на [фирма], с БУЛСТАТ[ЕИК], е наложена
имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева на основание чл. 185, ал. 1 от
ЗДДС за това, че дружеството не е подало в срок свидетелство за регистрация на
фискално устройство в отдел „Обслужване” на офис С. при ТД на НАП С..

Касаторът сочи, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Не е съгласен с
доводите на СРС за прилагане на чл.28, ал.1 от ЗАНН. Счита, че санкционираното
лице е от категорията на лицата, притежаващи търговско качество, а по отношение на
тези лица са установени по-високи изисквания за съблюдаване нормативната уредба.
Всяко съставомерно неизпълнение на задълженията на такова лице разкривало
нужната степен на обществена опасност и укоримост, която да обуслови
санкционирането им.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител и не взема становище по
жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата и счита, че решението на районния съд е неправилно. Административен съд София – град, IV-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

Фактическата обстановка е установена правилно от СРС. На 14.02.2011г. [фирма] е въвело в експлоатация 25 фискални устройства (ФУ). На 23.02.2011г. дружеството представило свидетелства за регистрация за всички ФУ в ТД на НАП-С., офис С.. Проверяващият орган по приходите установил, че свидетелствата са представени с два дена закъснение, тъй като – както той приел – това е следвало да стане в седемдневен срок (тоест до 21.02.2011) по силата на чл. 18, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на Министерство на финансите за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредбата). Издал 25 акта за установяване на административно нарушение (АУАН). Въз основа на тях Директорът на ТД на НАП-С., издал 25 НП, сред които е това по настоящото дело. В НП като нарушена е посочена същата норма от Наредбата.

Настоящият състав споделя правните изводи на въззивния съд за незаконосъобразност на НП поради следното:

1) Налице е разминаване между установената фактическа обстановка и посочената в НП правна квалификация на нарушението. В чл. 18, ал.1 от Наредбата е казано, че при въвеждане в експлоатация на ФУ се изпраща съобщение към НАП съгласно приложение 17 към Наредбата. В тази норма не е предвиден седмодневен срок за това действие. Такъв седмодневен срок е бил предвиден в старата редакция на Наредбата от 2006г., който обаче не е действащият ред към момента на нарушението. Такъв срок е предвиден и в § 59, ал.3 от ПЗР на Наредбата – „При постоянна неосигуреност на дистанционна връзка от страна на мобилния оператор поради липса на покритие лицата по чл. 3 прилагат досегашния ред за регистриране и отчитане на продажбите в търговски обекти, включително по отношение изискванията към ФУ, въвеждането във и извеждането им от експлоатация, до осигуряване на покритие.“. Дали обаче такава неосигуреност е била налице и дали тя е дала основание за прилагане на стария ред в настоящия случай изобщо не става ясно нито от АУАН, нито от НП. Неизясняването още в хода на административното производство на това кой е приложимият материален закон съществено ограничава правото на защита на наказаното лице и поради това представлява съществено процесуално нарушение.

2) И в АУАН, и в НП не са посочени обстоятелствата, при които е извършено нарушението. В тях не се съдържа описание на ФУ. Посочено е само свидетелство за регистрация. От тази препратка обаче не става ясно това свидетелство за кое точно от

25-те ФУ се отнася. Това е ограничило правото на защита на наказаното лице и също представлява съществено процесуално нарушение.

3) Дори да не се сподели изложеното в горните две точки, съдът намира, че правилно СРС е приел, че – дори нарушение да е налице – то представлява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Дружеството по своя инициатива, а не по проверка, е представило ФУ в офиса на ТД на НАП. Забавянето е само от два дни. Няма данни нито през тези два дни, нито преди това, ФУ да е отчело дейност. Вярно е, че ако има нарушение, то е такова на формално извършване. Това обаче не ограничава съда във всеки конкретен случай да прави преценка дали същият е маловажен или не. При направена такава преценка и с оглед незначителния срок на забавяне, настоящият състав намира, че случаят е именно маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН – засягането на защитените от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. обществени отношения е незначително.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение по н.а.х.д. № 7138/2011г. по описа на Софийски районен съд, НО, 17-ти състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.